Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 102. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 3-го ТРАВНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 3, 1980 No. 102. VOL. LXXXVII.

КОРОТКІ ВІСТІ
В Америці

З УВАГИ НА ЗРОСТАЮЧЕ ЗНАЧІННЯ ЕКОНОМІКИ та виникнення ряду пекучих проблем у наслідок інфляції, багато газет почали включати у їхні видання спеціяльні додатки присвячені виключно економічно-фінансовим торговельним і бизнесовим справам. Цю тенденцію, яка тепер поширилась на цілу країну, започаткували два роки тому щоденник „Ню Йорк Таймс" і „Чікаґо Трибюн". Очевидно, що бизнесові журнали значно збільшили свої тиражі, поширивши інформативний матеріял та пристосувавши його для пересічного читача, який хоч і не обзнайомлений з подробицями скомплікованих економічних питань, силою обставин змушений цікавитись економікою.

ЛАВА ПРИСЯГЛИХ В АТЛЯНТІ, ДЖОРДЖІЯ, визнала невинним колишнього директора федерального Бюра бюджету Берта Ленса та його трьох спільників, яких прокуратура обвинуватила у різних фінансових маніпуляціях та нелеґальному присвоєнні банкових фондів. У справі Ленса, який є близьким приятелем президента Джіммі Картера, лава присяглих відкинула дев'ять поодиноких обвинувачень, а у трьох не могла дійти до одноголосного рішення, закінчуючи у середу, 30-го квітня, цей найдовший в історії стейту судовий процес, який тривав 15 і пів тижня.

ВСТАНОВЛЕННЯ НОВОЇ РАКЕТНОЇ СИСТЕМИ типу MX коштуватиме 2 більйони долярів менше як передбачувано, твердить Пентаґон, повідомляючи про уточнення плянів і перевірку коштів. Виелімінувавши деякі фази пляну цієї системи, кошти її встановлення виносили б 31.8 більйона долярів. У рамках цієї системи плянується розміщення 200 далекосяжних ракет у 4,600 підземних сховках у незаселених частинах стейтів Юта і Невада. Ракети періодично були б пересунені під землею, що хоронило б їх від можливого знищення совєтськими ракетами.

СИСТЕМАТИЧНА І ЖВАВА РУХАНКА, ПРОХОДИ І легкі біги запобігають формуванню сціпів у крові, — ствердила група лікарів-дослідників університету Дюк, яка перевела ряд експериментів з особами у віці від 25 до 69 років життя. Кінцеві висліди цієї експериментальної студії опубліковані у найновішому числі „Медичного Журналу Нової Англії". Як відомо, сціпи крови спричинюють серцеві недуги. Щоб запобігти їм, дослідники рекомендують руханку три рази в тижні по 10 хвилин, а відтак швидкий прохід або легкий біг протягом 30 до 45 хвилин.

УРЯД ЗСА НЕ ВЕДЕ ЖАДНИХ ПЕРЕГОВОРІВ З Кубою в справі переселення втікачів з того острова, бо Фідель Кастро не керується вирозумінням і співчуттям для втікачів, а злобою і неприхованим бажанням постійно створювати нові труднощі для ЗСА. Таку заяву в Палаті Репрезентантів зложив Віктор Пальмієрі, координатор для справ втікачів ЗСА. Він повідомив, що Уряд ЗСА звернеться до Конґресу у справі виділення фондів на перевезення і улаштування втікачів з Куби, число яких у Фльориді зросло вже до 5,000 тисяч. Сотні інших пливуть малими човнами у напрямі цього півострова.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ВІДКИНУЛА пропозицію ліберальних членів привернути фонди в сумі 1.2 більйона долярів у бюджеті на фіскальний 1981 рік, які були призначені на внутрішні програми допомоги містам і стейтам. Привернення цих фондів піддержував президент Джіммі Картер, однак коаліція республіканських і демократичних конгресменів відкинула пропозицію відношенням голосів 213 до 201. Ця коаліція обстоює бюджет на суму 611.8 більйона дол., тобто з надвишкою 2 більйони дол. Подібний бюджет запропонував президент Картер, при чому він і Конґрес стримлять до збалянсованого бюджету вперше за останніх 12 років.

У 1979 РОЦІ ЗЛОЧИННІСТЬ ЗРОСЛА В АМЕРИЦІ на 8 відсотків, а вбивства у великих містах збільшились на 14 відсотків, згідно зі статистичними даними, що їх подало до відома Федеральне Бюро Інвестиґацій (ФБІ). Генеральний прокуратор Бенджамін Сівілетті висловив „глибоке затурбовання" тим зростом, який є найбільшим за останніх п'ять років. Хоча деякі аналітики приписують це явище зростові інфляції і безробіттю, зокрема серед молодих віком людей, відомий кримінолог з Гарвардського університету, проф. Джеймс Воренберґ, вказує також на занепад моралі в країні, розбиття родин і розгнузданість молоді як на серйозні причини зросту злочинности.

АВТОМОБІЛЕВА КОМПАНІЯ ФОРДА ПОНЕСЛА рекордові втрати в першому кварталі 1980 року. У своєму остаточному звіті за перший квартал цього року вона подала, що спадок у продажу пасажирських і вантажних автомобілів спричинив їй втрати на 164 мільйони. Є це найбільша втрата тієї компанії в цілій її історії.

Цікаві історичні записи у Софійському соборі

Київ. — Київська газета „Літературна Україна" інформує, що письменники Києва відвідали Софійський собор, щоб тут оглянути галерії і фрески та стародавні графіті на стінах цієї величної споруди.

Оглянувши фрески із зображенням родини Ярослава Мудрого, відвідувачі на стінах собору розглядали опісля старослов'янськими літерами виписану розповідь про те, як то князі Святополк Ізяславич, Володимир Мономах і Олег Святославич, покінчивши з міжусобицями, уклали між собою мир в Желяні під Києвом. Про цей факт, пише газета, — нічого немає записаного в літописах.

Відтак письменники побачили запис, над яким вчені працювали три роки. У ньому можна прочитати розповідь про виконання заповіту Ярослава Мудрого — похования 14 квітня 1093 року Всеволода Ярославича та встановлення у соборі його саркофага, який є поруч з гробницею його батька. Тут також є викарбуваний автограф київського князя Святополка Ізяславича, написи Олісави, дружини Ізяслава Ярославича тощо.

У соборі відвідувачі побачили також вирізьблену докирилівську абетку, що її недавно відкрив совєтський учений С. Висоцький. Це є важливе відкриття, воно бо свідчить про наявність письменности ще до прийняття християнства у X сторіччі і доказує високий культурний рівень полян у УІІІ-ІХ сторіччях, — зазначає „Літературна Україна".

ЗСА І ЯПОНІЯ ПІДПИСАЛИ 5-РІЧНИЙ ДОГОВІР ПРО СПІВПРАЦЮ

Президент Джіммі Картер і прем'єр Японії Масайоші Огіра підписують американсько-японський договір.

Вашінґтон. — Уряди З'єднаних Стейтів Америки і Японії підписали у четвер, 1-го травня ц.р., п'ятьрічний договір про співпрацю у таких ділянках, як: торговельна, науково-технічна та інших. У минулому, як відомо, обидві країни співпрацювали між собою тільки на базі домовлености і їхня співпраця радше мала конкуренційний характер, як діловий. Договір підписали президент Джіммі Картер і японський прем'єр Масайоші Огіра у „городі рож" в Білому Домі.

Згідно з інформацією, що її подав кореспондентам дорадник Президента для справ науки і технології д-р Френк Пресс, договір треба вважати корисним досягненням для обидвох країн. ЗСА підписали подібні договори з багатьма іншими країнами, включно із Совєтським Союзом, але співпраця з ними обмежуються переважно до наукових семінарів, виміни студентами й науковцями, але ніколи не сягала до пункту виміни технологією, як це передбачає щойно підписаний договір ЗСА з Японією. Крім того договір передбачає співпрацю американських і японських науковців над цим самим проєктом, тобто спільну творчість. Наприклад, науковці обидвох країн працюватимуть вневдовзі над новим сателітом, який майже точно передсказуватиме трясення землі в різних частинах світу. Крім того вчені працюватимуть над 16-ма іншими проєктами, деякі з яких вже є в стадії започаткування.

З'єднані Стейти Америки і їхні західні альянти однозгідно заявилися за співпрацею із азійськими країнами, які, на їхню думку, дали замалий вклад, якщо мова про їхні спроможності, у розвиток технології і поширення цієї науки на азійському континенті. Крім Японії країни Азії переважно індустріяльно відсталі і їм слід допомагати у введені корисних змін. Д-р Пресс свідомий того, що запропоновані обидвома державами проєкти є дуже коштовною річчю, але на довшу мету вони оплатяться, технологія бо зробила великі кроки вперед і тому не всі держави можуть додержувати кроку. З допомогою ЗСА і Японії, сильно розвинутих індустріяльно і технологічно країн, — сказав д-р Пресс, — можна буде допомогти багатьом країнам.

Японський прем'єр Огіра і його делеґація порушили у Вашінґтоні також багато інших справ, включно із драстичною справою американських закладників в Теграні, які перебувають там в ув'язненні майже шість місяців. Огіра просив президента Картера полагодити справу закладників мирним способом і запропонував свої послуги у цій справі.

Автомобільна компанія Форд потерпіла грошові втрати

Детройт, Міч. — Компанія Форд, другий щодо величини американський продуцент автомобілів, втратила 164 мільйони долярів у перших трьох місяцях біжучого року, віддзеркалюючи різкий спадок у продажі пасажирних автомобілів і вантажних авт американського виробу.

За цей час сам період часу у минулому році компанія Форд виказала прибутки на суму 595 мільйонів долярів. Продаж автомобілів фірми Форд впав на 24 відсотки у першому кварталі року, знизившись до суми 9,6 більйонів долярів. На американському ринку компанія Форд втратила 473 мільйони долярів, порівнюючи з прибутком 220 мільйонів долярів за цей час у минулому році.

Причинами тих втрат, твердять речники автомобільної індустрії, є брак бензини, менший попит на автомобілі американського виробу, інфляція, загальне послаблення економіки країни та імпортування автомобілів з інших країн, які захопили біля 28 відсотків загального ринку збуту у ЗСА. Перед у тій ділянці веде Японія, продукція автомобілів якої вперше цього року перевищить американське виробництво.

Фірма Дженерал Моторс, найбільший продуцент автомобілів у ЗСА, подала до відома, що її прибутки за перший квартал року зросли на суму 155 мільйонів долярів, порівнюючи до 1,3 більйонів долярів за цей самий час у минулому році.

На грані банкрутства опинилась третя величиною фірма Крайслер, яка минулого року втратила 1 більйон долярів, а цього року передбачує втрати на 750 мільйонів долярів. Як відомо, ця фірма старається одержати позичку від Уряду ЗСА на суму 1,5 більйона долярів, але щоб цього добитись, Крайслер мусить здобути 2 більйона долярів з приватних джерел.

Втрати у наслідок зменшеного продажу автомобілів примушують продуцентів значно обмежувати виробництво, а це означає поголовне звільнювання робітників. Недавно компанії Форд і Дженерал Моторс звільнили 27,000 робітників. З усіх затруднених у згаданих трьох фірмах звільнили 27,000 робітників. З усіх затруднених у згаданих трьох фірмах 783,000 робітників, досі звільнено 200,000. У стейті Мічіґен, який є центром автомобільної продукції, безробіття зросло до 15 відсотків тоді, коли в цілій країні безробіття не переступило стопи 7 відсотків.

ОБЛОГА ІРАНСЬКОЇ АМБАСАДИ В ЛОНДОНІ ТРИВАЄ ДАЛІ

Лондон, Англія. — Вулиці довкола іранської амбасади в Лондоні, яка положена в найкращому районі Лондону на краю славного Гайд Парку, оточені поліцією, тайними детективами й працівниками різних охоронних служб. Поліція створила міцний кордон і замкнула доступ до будинку амбасади та сумежних будинків.

Крім маси різних глядачів, жадних сенсацій, перед поліційним кордоном збираються групи різно настроєних арабів, які агресивно виявляють свої симпатії до, або проти терористів, що захопили амбасаду. В першому дні облоги вже відбулися сутички між групами іранців, з яких одні підтримують терористів, а другі режим Хомейні.

Зібрані інформації і заяви терористів в амбасаді не залишають ніякого сумніву, що напасники рекрутуються з іранських арабів, які в арабській частині Ірану домагаються для себе людських і національних прав. Напасники далі обстоюють свою вимогу, щоб уряд Хомейні звільнив 91 політичних в'язнів, що їх арештовано за участь у боротьбі за автономію для Арабістану (Кузістану), частини Ірану, компактно заселеної арабами.

Англійська поліція й державні чинники докладають усіх можливих зусиль, щоб не допустити до проливу крови. Бажання напасників, щоб їм доставлено харчі та напитки, а для раненого під час нападу поліциста — лікаря і лікарську опіку, поліція виконала. Захоплених у амбасаді є коло 20 людей, серед них двох англійських телевізійних репортерів. Одного з них напасники звільнили. Докладного числа захоплених в амбасаді ще не устійнено.

Дотепер уже кількакратно напасники пересували речинець із упливом якого мали б бути задовільнені їхні вимоги, під загрозою зірвання будинку разом з людьми в ньому, що дає поліції надію мирно полагодити справу. Державний секретар для внутрішніх справ Вілліям Вайтлов заявив в парляменті, що важко ранених в амбасаді немає.

Іранський уряд в Теграні заявив, що не може бути й мови про задоволення вимог терористів і звільнення 91 арабських самостійників. Навпаки урядові чинники в Теграні заявили, що за кожного вбитого в амбасаді вони переведуть екзекуцію принаймні одного з тих 91 ув'язнених.

Зовсім іншу поставу виявила п. М. Тачер, прем'єр Великої Британії. Вона, засуджуючи цей акт терору, одночасно сказала, що зробить усе можливе для збереження життя.

Шістнадцять афганців загинуло в сутичці з режимними військами

Ню Делі, Індія. — Тут стало відомо через повідомлення репортерів з Афганістану, що наприкінці квітня знову спалахнули протести в Кабулі проти совєтських окупантів і їх афганських марксистських ставлеників, у яких мали б згинути 16 афганців, а сорок інших поранені. Донесення з столиці Афганістану від Індуської пресової аґенції подає, що поліція і салдати знову й знову стріляли до демонстрантів - антимарксистських студентів і вчителів, які вийшли на протест, як здавалося, добре зорганізованими, поміж 21-им і 29-им квітня. Ці протести були проведені на відзначення другої річниці перебрання влади марксистами в Афганістані.

Нова хвиля гострих протестів проти теперішнього уряду Афганістану є другою після перших заворушень відразу по інвазії совєтських окупаційних військ на територію Афганістану останнього грудня. Попередня протестна дія афганців була в лютому, коли — як подавано — мало загинути або бути пораненими сотні людей у збройних сутичках з афганськими військовими силами „безпеки".

Додатково до поданих індуською пресовою аґенцією 1-го травня, забитих афганців-антимарксистів у Кабулі, мало також загинути 57 юнаків у Кабульському університеті, коли дві тисячі студентів влаштували протест у вівторок 29-го квітня, другу річницю перебрання влади марксистами в тій вільній колись азійській країні, і їх обстріляв совєтський гелікоптер. Цю вістку подала Асошіейтед Пресс на підставі звіту подорожніх з Кабулу.

Французький Олімпійський Комітет відкидає бойкот ігрищ

Париж, Франція. — Французький Крайовий олімпійський і спортовий комітет відкинув концепцію бойкоту Олімпійських ігрищ в СССР, заявляючи, що завданням кожного крайового комітету є подбати про те, щоб його атлети могли взяти участь у ігрищах.

Речники Комітету повідомили, що президент цієї організації Кльод Коллярд вислав ряд пропозицій до Міжнародного Олімпійського Комітету (МОК), які відносяться до запланованих ігрищ в СССР. Французький Комітет пропонує, між іншим, щоб атлети не носили жадних національних позначень їхніх країн, щоб вони машерували під олімпійським прапором під час церемоній відкриття і закриття, та щоб вони виїздили з СССР негайно після закінчення змагань у їхніх родах спорту. Комітет уважає, що участь в ігрищах в Москві не можна утотожнювати з апробатою політики СССР та що бойкот мав би „трагічні наслідки" на цілий олімпійський рух.

Брежнєв вибирається до Варшави

Варшава, Польща. — Генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв вибирається на конференцію Варшавського Пакту до Польщі і перебуватиме там від 13 до 15-го травня ц. р. Крім Брежнєва до Варшави прибудуть лідери шістьох інших комуністичних держав Східньої Европи.

Загально припускають, що комуністичні лідери обговорюватимуть справи загальної міжнародної політики і оборони, а в кінці опублікують спільний комунікат-становище до багатьох справ, включно із справою Ірану, Афганістану, американської спроби визволити закладників в Теграні тощо.

Зустріч заплановано з нагоди 25-річчя Варшавського Пакту і тому вона буде також пов'язана з різними цивільними і військовими парадами.

КОРОТКІ ВІСТІ
У світі

АВТОНОМНИЙ УРЯД БАСКІВ, НА ЧОЛІ З президентом Карльосом Ґараікоречеа, перебрав правління в країні Басків, Еспанія. Басків є понад три мільйони, вони живуть з давен-давна компактною масою в північно-західньому закутку Еспанії. Від довгих років вони вели боротьбу з центральним мадридським урядом, щоб стати господарем своєї території. Останніми роками сильна група баскських екстремістів розгорнула революційні методи боротьби, чим не лише нанесла поважні удари центральному рядові, але й приспішила переведення референдуму в справі автономії. Подавлююча більшість басків проголосували за автономією і тепер її фактично дістали, одначе автономія не вдоволяє екстремістів і правдоподібно вони продовжатимуть свою боротьбу, але тепер прийдеться їм вести її проти власного автономного уряду.

РАБІНА МАЄРА-КАГАНЕ, ПРОВІДНИКА жидівської Ліги Оборони і визнавця „прямих актів" включно з терором з Ню Йорку, арештувала ізраїльська поліція в Рамаллях за те, що він розкидав летючки зі закликом до арабів опускати Палестину.

КОМАНДИР ХРИСТІЯНСЬКОЇ МІЛІЦІЇ В ЛИВАНІ, яка виконує владу на півдні країни, майор Саад Гаддад був поранений міною, яка вибухла під його джіпом. Пораненого відставили до Ізраїля на лікування. Християнська міліція на чолі з С. Гаддадом співпрацює тісно з Ізраїлем.

АРХИЄПИСКОП ГІЛЯРІОН КАПУЧЧІ, ГОЛОВА греко-мелхітської громади в Єрусалимі, якого називають „прелатом з кулеметом" прибув до Теграну, щоб на бажання іранського уряду допомогти вивезти з Ірану й передати посередньо, або безпосередньо американцям тіла американських вояків, упавших в акції за звільнення американських закладників. Є вістки, що він мав би ці тіла ескортувати до місця призначення. Архиєпископа ізраїльська гранична сторожа прилапала була свого часу на нелегальному перевозі зброї через кордон до Ізраїля для палестинських терористів, за що він і дістав назву „прелат з кулеметом".

ПРИ КІНЦІ БЕРЕЗНЯ ДО ВАТИКАНУ ПРИБУЛА велика делеґація з Москви для розмов з Ватиканським секретаріятом для справ церковної єдности очоленим кардиналом Вілебрандсом. Делеґацію очолив екзарх Філярет з Києва. Розмови з цією делеґацією попередила церемонія признання і подяки Папі Іванові Павлові II від Російської Православної Церкви за його повсякчасну підтримку культу Богоматері. Мовляв в Російській Православній Церкві той культ дуже поширений. Але після того відбулися вже менше приємні розмови того самого кардинала Вілебрандса з митрополитом Ювеналієм, головою відділу закордонних зв'язків московського патріярхату. Митрополит Ювеналій дуже „турбувався", як інформують з католицьких кіл, останніми подіями в Українській Католицькій Церкві. В офіційному комунікаті про перебіг тих розмов крім загальникової інформації, нічого не подано.

14 ЛЮТОГО В „ТРОНОВІЙ ЗАЛІ" ВАТИКАНУ відбулася численна зустріч українських Отців Василіян і Сестер Василіянок з Папою Іваном Павлом II. Отець протоархимандрит Ісидор Патрило, який очолював українську групу, привітав Папу коротким словом, нав'язуючи зустріч до 1600 річниці смерти Патріярха і Засновника Чину Василіян св. Василія Великого. Папа у своїй відповіді порушив також справу як найгіднішого відзначення недалекої вже річниці 1000-ліття християнства в Україні.

ДНЯ 18-го СІЧНЯ В СЕЛІ СТАРІ КОЗАКИ Дніпропетровської области, як подає ч. 1, 1980 р. інформаційного листка „Переслідувана Церква", органи КГБ і міліції розгромили підпільну друкарню та арештували четверо осіб, затруднених у ній: Любу Косачевич (28 років), Тамару Бистрову (31 років), Галину Юденець (32 роки) та Сергія Булика. Друкарня належала до видавництва „Християнин", яке організували баптисти-ініціятивники. В друкарні цій друковано не лише видання баптистських релігійних згромаджень, але також лютеран, католиків, православних тощо.

ЯК ПОДАЄ „НЮЗ БРІФ" З БРЮССЕЛЮ (ч. 2. 1980 — 148, 149) майже сто п'ятдесят тисяч литовців підписали і вислали лист до Леоніда Брежнєва з вимогою повернути їм, римо-католикам, церкву в Клайпеді. Підписи зібрані на 1589 аркушах паперу. До них долучено 56 світлин.

ВОЄННИЙ ЗАКОН ЗАПРОВАДЖЕНИЙ у Туреччині на час 1-го травня ц.р. викликав масові протестні демонстрації. Воєнний закон запроваджено, щоб не допустити до повторення таких першотравневих подій, як ті, що мали місце 1-го травня 1977, коли загинуло понад сорок людей у вуличних сутичках.

Папа Іван Павло II виїхав до Африки

Згідно з попереднім повідомленням у п'ятницю Папа відлетів в асисті групи своїх близьких співробітників до Африки. В Африці він відвідає шість країн. Першою його зупинкою буде Заїр. Опісля він побуватиме в Конґо, Кенії, Ґані, Горішній Вольті і в країні Слоневого Побережжя. Подорож триватиме десять днів.

Ватикан з увагою слідкує і вивчає релігійне положення в Африці. Побував там також Папа Павло VI 11 років тому. Власне в Африці число християн-католиків зростає дуже швидким темпом. Коли 11 років тому під час відвідин Папи Павла VI було там 30 мільйонів католиків, то тепер є 50 мільйонів. Такий швидкий зріст католицизму, а впарі з тим один з найбільших у світі приростів населення в Африці викликують потребу особливої опіки над тим обширом. Тепер в Африці є 450 мільйонів людей, а при кінці століття це число майже подвоїться. При такому швидкому зрості населення є особлива потреба духово-моральної допомоги населенню, яку власне може дати християнізм.

Під час десятиденного побуту в Африці Папа відправить принаймні десять Богослужень, матиме понад п'ятдесят проповідей і ще остаточно неустійнене число зустрічей і розмов. Поїздка Папи по Африці відбувається у соту річницю прибуття туди християнських місіонерів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нові шляхи Китаю

Дня 22-го квітня Комісія Закордонних Інвестицій в Пекіні вислала листи до трьох закордонних компаній, у яких зформульовано практичні норми закордонних інвестицій і спільних з китайським урядом підприємств.

Ще шість місяців тому законодатна рада, парлямент Китаю, ухвалив закон, на підставі якого закордонні компанії можуть спільно з китайськими (урядовими, бо інших там немає), закладати, вести й експуатувати різні підприємства. Це дало поштовх численним закордонним фірмам, в цьому американським, вести свої проєкти. Одначе дотепер не було виконавчого розпорядку до того закону і щойно після десяти місяців той виконавчий розпорядок вислано першим трьом компаніям, з тих, що зголосилися. Між ними є одна американська фірма „Е-С Пасифік Девелопмент енд констракшен Ко., що є частиною великого промислово-торговельного аґреґату, „Е-С Пасифік Корпорейшен". Головними уділовцями є С.Б. Санг і Сайрус Ітон, молодший, син американського індустріяліста,Сайруса Ітона,молодшого,який не тільки перепроваджував особисті трансакції з СССР,але й вів широку кампанію за наладнання дружніх стосункіч між ЗСА і СССР. Тепер по смерті батька син став подібним промотором, але на китайському відтинку.

Дві інші компанії, які також дістали листи, є заінкорпоровані в Гонг Конгу.

Американська компанія дістала контракт на побудову на спілку з китайською компанією для міжнародного туризму великого готелю. Кошти побудови будуть 70-80 мільйонів дол., що на китайські умови значить дуже багато.

Згідно з отриманим листом американська компанія матиме 49 відсотків уділів. Представник китайського уряду Фенг Пієншун заявив, що така сама норма буде застосована до всіх інших мішаних підприємств. Робітникам виплачуватимуть 30-50 відсотків більше, як платять на китайських виробництвах. Соціяльні забезпечення, вплачувані компанією на конто робітників, будуть ділені між фондом допомоги робітникам і державним фондом на будову мешкальних приміщень і медичного забезпечення робітникам і їхнім родинам. Зиски закордонних компаній можна буде вивозити за кордон. Керівництво підприємствами буде номіновано, узгідивши між компаніями і китайськими чинниками. Податкові зобов'язання повністю реґулюватиме китайське законодавство. Після десяти років, в яких компанії повинні відібрати свої інвестиційні вкладки з відповідним опроцентуванням, держава зможе перебрати їхні частини за відповідною винагородою, або і без неї.

Рішення Китаю ввести в свою господарську систему підприємства мішаного права власника — китайського уряду і закордонного приватного капіталу — матиме вагомі наслідки і для дальшої господарки Китаю і для ідеологічної бази, на якій побудована його вчасна державна система. Понад 4,000-річна історія тієї країни, важке життя його населення і не раз незавидна доля його провідної верстви навчили їх бути прагматиками, тобто до розв'язки конкретних життьових проблем підходити так само конкретно.

У добі Мао — ця велика історична наука забулася. Своїми актами, не раз витікаючими тільки з теоретичних, зовсім від життя відірваних, догм марксизму-ленінізму, а не з конкретних потреб і можливостей народу, Мао потрясав Китаєм, загрожував основами його існування. „Великий скок уперед" 1958-1960, а потім „Велика Пролетарська Культурна Революція" 1966-1968 не зломили державної системи, хоча було вже близько до того, тільки з огляду на величезний авторитет і довір'я населення Китаю до Мао.

Але після його смерти, якщо Китай мав вийти на твердий і певніший шлях дальшого розвитку, це мусіло змінитися. І це сталося, а одним з важливих акцій у цьому напрямі є уможливлення чужим капіталам і експертизі взяти участь у розбудові Китаю.

Володимир Душник

ГЕРОЇЧНИЙ РЕЙД...

Від самого початку захоплення іранськими екстремістами американських працівників в амбасаді в Теграні, американська нарід домагався рішучої акції від президента Картера для звільнення цих закладників. Зокрема політичні противники Картера у своїх виборчих промовах картали Президента за те, що він „замало робить" в справі звільнення закладників.

Після багатьох дипломатичних спроб, включно з поїздкою до Ірану генерального секретаря ОН Курта Вальдгайма та спеціяльної комісії ОН, справи не тільки не розв'язано, але ще більше її заплутано.

Минулого тижня Америка і з нею цілий світ зжахнувся, коли американський Уряд повідомив, що збройний рейд 90-ти американських „командо", вишколених у протитерористичних акціях, відкликано з іранської території, коли три наймодерніші гелікоптери перестали бути чинними через їхнє механічне пошкодження. До речі, один з гелікоптерів — було їх вісім у тому сміливому рейді — зударився з другим, спричинюючи смерть вісьмох американських вояків.

Ця подія викликала не тільки великий відгук в Америці, але також серед її союзників та, річ ясна, і в самому Ірані серед ісламських екстремістів і в московсько-комуністичній імперії.

Якщо б рятункова акція була успішна, — а ми маємо всі запевнення найвищих американських військових властей, що цей рейд мав великі можливості успіху, не зважаючи на те, що перешкоди були величезні — сьогодні президента Картера оплескувано б як великого героя. Але сталося інакше: фіяско місії наступило без одного пострілу з боку іранської армії чи поліції.

Ця американська трагедія викликала цілий ланцюг випадків, які ставлять ролю американського провідництва під великий сумнів:

1. У внутрішній політиці ЗСА цей героїчний рейд уже викликав як негодування, так і похвали. Біля 64 відсотки американців схвалюють цю рятункову акцію, хоч обвинувачують Картера в тому, що він почав її дуже пізно, замість почати її ще в перших днях захоплення американської амбасади 4-го листопада 1979 року.

Дня 28-го квітня 1980 року державний секретар Сайрус Венс зрезиґнував зі свого відповідального становища, мотивуючи свій крок тим, що він був проти висилки групи американських протитерористичних бійців.

2. Невдачний рейд послужить ісламським екстремістам доказом, що американські „імперіялісти" мають „союзників" в Ірані, бо на них чекали приготовані тягарові авта та вони зуміли продертися через сітку іранського радара,що водночас вказує на слабу іранську оборонну систему. Без сумніву, що цей рейд з'єднає іранський нарід в піддержці Аятоли Хомейні та його істеричної антиамериканської політики, але також і посилить урядове переслідування тих поміркованих іранців, які не поділяють скрайню політичну лінію Хомейні та його фанатиків.

3. Американська рятункова акція в Ірані збентежила чимало американських союзників в Західній Европі, які, як відомо, не є надто захоплені закордонною політикою президента Картера, яку вони характеризують як нестійку, випадкову та непродуману. Вони також вагаються, чи їхній союз з Америкою зобов'язує їх піддержувати ЗСА навіть тоді, коли Америка робить безвідповідальні кроки на міжнародній арені. Щойно минулого тижня західньоевропейські держави — члени Европейського Спільного Ринку, зобов'язалися накласти економічні санкції на Іран, якщо Тегран не звільнить американських закладників до 17-го травня ц. р. Резиґнація державного секретаря Сайруса Венса була черговим ударом для західньоевропейських союзників, які ще досі не можуть прийти до рівноваги після американської рятункової акції в Ірані.

Одначе, голови держав Европейського Спільного Ринку, які тепер радять в Люксембургу, одноголосно заявили, що вони далі стоять при їхнім рішенні примінити економічні санкції проти Ірану, якщо американські закладники не будуть звільнені перед 17-им травня ц. р.

4. Американські невдачі в Ірані є „водою на совєтський млин". Совєтський Союз виступив із гострим обвинуваченням проти Америки, посуджуючи її в „збройній провокації" і водночас забуваючи про свої дивізії, танки, гелікоптери та тисячі помордованих афганців екзекуціями совєтських чинників. Заяви совєтського уряду можна трактувати як поганий жарт, але совєтські впливи в Ірані серйозніші, щоб його в цей спосіб трактувати. Москва старається збудувати прихильне підложжя для евентуального загарбання Ірану, коли Хомейні та Америка один одного виснажать.

Можна сказати, що після шістьох місяців терпеливого вичікування та дипломатичних заходів рятункова акція ЗСА з наміром звільнити американських в'язнів як з морального, так і з політичного аспекту — вповні оправдана.

Марія Барагура

УКРАЇНСЬКІ ЖУРНАЛИ ДЛЯ ДІТЕЙ НА ПОСЕЛЕННЯХ

(2)

На цю тему пише педагог і вчитель Володимир Мацьків („Дитячий журнал і його роля в вихованні") так: „Метою журналу є допомагати в вихованні нашого молодого покоління, тобто, вивчувати і вправляти рідну мову в читачів, поглиблювати знання свого походження, вивчати нашу історію та культуру, розвивати психіку читачів, тобто спосіб думання, уяву, плекати пам'ять та різні інші духові вартості. Журнали містять матеріяли, які допомагають читачеві бути вірним своєму народові, розуміти рідну мову, любити її, послуговуватися нею, пізнавати за її допомогою минувшину свого народу, рідні традиції, культуру... Ілюстрації теж допомагають краще зрозуміти події та обставини, про які мова в писаних матеріялах. Ілюстрації розвивають уяву дитини, дають їй змогу візуально доповнити написане. Загадки й розваги допомагають розвиткові кмітливости, пам'яті і думання читача".

Не зважаючи на мікроскопійність та мініятюрність нашої національної спільноти на поселеннях, на скромність матеріяльних засобів та на скупість людських ресурсів, зокрема літературно-мистецько і педагогічно обдарованих працівників дитячої літератури, ми все таки спромоглися на кілька повновартісних дитячих і юнацьких журналів, якими не можуть похвалитися інші національні спільноти. Поруч журналів маємо ще додатки в формі окремих сторінок чи кутків для дітей у журналах і газетах для дорослих. Все те разом взяте, дає батькам, школам, юначим організаціям багатющий, поважний, вартісний і різновидний матеріял, з якого можна робити добровільний вибір і яким можна успішно користуватися в виховно-навчальній праці по лінії виховного ідеалу нашої спільноти і по лінії потреб та цілей УРД. Треба тільки хотіти й уміти це робити, тобто завдати собі труду.

II

Сьогоднішня дитяча преса на поселеннях не є явищем самим у собі, ані не виросла спонтанно. Вона була створена доцільно, пляново й продумано працівниками дитячої літератури — письменниками, ілюстраторами, композиторами, критиками, педагогами, вчителями-практиками, які з одного боку пішли за покликом життьових потреб української дитини, як складової частини національної спільноти, з другого боку нав'язали до традицій дитячих журналів у рідному краю, на скитальщині в Західній Европі та на місцевому ґрунті країн поселення, зокрема в ЗСА. Вони є органічним продовженням. Це львівська „Ластівка" (1871), „Дзвінок" (Львів 1890), „Молода Україна" Олени Пчілки (1908), „Волошки" (Київ 1917-19), „Світ Дитини" М. Таранька, „Дзвіночок" І. Тиктора, „Малі Друзі" Б. Гошовського (Львів-Краків-Львів-Мюнхен), католицький „Наш приятель", „Дитина" (Варшава), „Наша Заградка" (Руський Керестур), „Нашим Дітям" (Модржани), „Школярик" і „Школяр" (Німеччина) і „Цвітка" у ЗСА (1914-17).

Тепер на поселеннях виходять такі журнали для дітей: загально-дитячий „Веселка", видання УНС, журнал пластового новацтва „Готуйсь!", „Юний Сумівець", „Ґартуйсь!" (у журналі „Крилаті"), який служить потребам своєї орґанізації. На терені Великої Британії виходять „Юні Друзі", видання Союзу Українців Британії. Припинили появу: католицький „Мій Приятель" (Канада), „Соняшник" (Канада), який обслуговував дітей вихідців із східніх земель України. В журналі ОДУМ є сторінка „Юного ОДУМУ".

Крім журнальних видань появляються додатки-сторінки-кутки для дітей в журналі СУА „Наше Життя" і в канадських журналах „Жіночий Світ", „Промінь" та в різних газетах.

Для юнацтва виходять: „Юнак" (Пласт), „Авангард", „Крилаті" (СУМ), „Вежі". Припинили публікацію: „На Варті", „Молоде Життя".

Всі згадані періодичні публікації для дітей є українські духом, стоять на українських національно-державницьких позиціях і на засадах християнської моралі та релігії, є співзвучні з виховним ідеалом, накресленим І СКВУ. Їх літературно-мистецький і виховно-навчальний рівень високий або бодай задовільний. Всі вони друкуються українською літературною мовою. Біля них згуртувалися найкращі наявні на поселеннях письменницькі, мистецькі, педагогічні сили та інші працівники дитячої літератури. Тематика журналів наскрізь українська й її не знайде дитина в ніякому іншомовному журналі. Вони — багатюще джерело українознавчих матеріялів. Зовнішній вигляд наших дитячих журналів — формат, кількість сторінок, папір, друк, оформлення, як на наші матеріяльні й технічні спроможности, повністю задовільний.

Мають ці журнали і свої недоліки — спізнена поява, недотягнення редакційно-видавничо-технічного порядку, але позитиви журналів перевищують недоліки.

(Продовження буде)

ІРАНСЬКІ ЦІНИ ЗАВИСОКІ — КАЖУТЬ ВІДБОРЦІ

Іранські керівні кола ставляють на кожному відтинку щораз більші вимоги. Після зірвання дипломатичних розмов і взагалі дипломатичних контактів між Іраном і ЗСА через неоправдано високі і нераціональні вимоги іранських урядових чинників, прийшло до загострення в продажу іранської нафти. Не оглядаючись на потреби ринку і на ціни інших продуцентів нафти, іранці піднесли ціну на одну барилку нафти до 35 долярів. В справі тієї підвишки вони взагалі не вели розмов зі своїми найкращими відборцями, а тільки повідомили їх після доконаного факту.

Першою заареґувала Японія, яка є одним з найбільших відборців іранської нафти, а крім цього, головним торговельним партнером Ірану. Вона закуповує подад 500,000 барилок нафти денно, що становить одну третю іранської нафтової продукції під сучасну пору. До перевороту іранська продукція переступала денно п'ять мільйонів барилок, минулого року впала майже до трьох мільйонів, а тепер і та сума на половину зменшилася.

Такий стан значно погіршив господарське положення Ірану. Навіть державні виплати полагоджувані невчасно, бо державний скарб не має потрібних резерв. Власне це є одною з причин несподіваної підвишки цін ропи.

Після Японії, яка відмовилася платити за високі ціни, це саме заявила Бритиш Петролеум. Подібну заяву склала, але ще не передала свого рішення Роял Датч- Шелл група. Всі вони підкреслили той момент, що під сучасну пору така ціна господарсько зовсім неоправдана, попит на ропу впав і додатковий приватний ринок, який закуповував ропу на вільному ринку, поза контрактами покищо перестав існувати. Одначе всі ці дані зовсім не переконали іранців.

Бритиш Петролеум і деякі японські відборці дали доручення своїм нафтоналивним суднам (танкерам) покидати порти Ірану без ладунку. Не зважаючи на це, іранський міністер нафтової продукції, Алі Акбар Моінфар, заявив, що „немає мови про обниження ціни, чи відкликання підвишки". Позиція Ірану в розмовах, які вже почалися з нафтовими компаніями, дуже слаба, бо до всіх інших клопотів долучилася ще важка і небезпечна ситуація на іракському кордоні.

ХВАЛЯТЬ „ТВОРИ" БРЕЖНЄВА

Київ. — У київській газеті „Літературна Україна" надруковано статтейку В. Коржа про трилогію Л.І. Брежнєва „Мала земля", „Відродження" і „Цілина". І хоча, мабуть кожному відомо, що можна очікувати, читаючи статтю совєтського автора про книгу Л.Брежнєва, а все ж про деякі „суперлятиви-суперлятивів", варто написати.

В. Корж пише, що ця трилогія здобула собі славу у всьому світі, її видають за кордоном, бож вона — „яскраве свідчення всеоб'ємности змісту книг, у котрих гуманістичні ідеї промовляють до сучасників, промовляють до людей майбутнього, праобраз яких втілює у своїх кращих рисах наша радянська людина".

У дальшому автор цієї статті, згадуючи про вручення генеральному секретареві ЦК КПСС і голові Президії Верховної Ради СССР Л.І.Брежнєву — найвищої відзнаки — Ленінської премії, підкреслює що ця книжка „збагатила весну планети теплом, котре нездатні подолати крижані повіви 'холодної війни', над реанімацією якої клопочуться імперіялістичні політикани".

В. Корж, любуючись словом „перемога" у творі Брежнєва подає цитату: „Є образне, точне за змістом, містке українське слово перемога. Все перебороли радянські люди, все перетерпіли, винесли і перемоги в найтяжчій з воєн".

Вкінці статті В.Корж каже, що „лише в нашій країні, країнах соціялістичної співдружности, здійснені заповітні мрії про людину вільну, господаря своєї долі", і про таких саме людей написав у своїй книжці Л.Брежнєв, — стверджує у своїй статті-„рецензії" Корж.

З НАШИХ БУДНІВ

СПОМИН ІЗ САНАТОРІЇ

Уже стукнуло, слава Богу, чотири неділеньки з того часу, коли я перекочував з Ню Йорку до Філядельфії, а мені ще далі стоїть, як жива, перед очима колишня моя кватира в „санаторії" п. Кефора при 7-ій вулиці, напроти церкви св. Юра, та й керівник цієї „санаторії", мій добрий приятель, добродій і опікун, пан Іван Кефор.

Він, завжди, бувало, в найтяжчих і найскладніших моментах мого повернення до здоров'я знаходив для мене швидку, успішну й практичну допомогу та пораду! Коли, бувало, мінялася погода з поганої на ще гіршу, що в Ню Йорку, як знаєте, буває на денному порядку, коли моя дихавиця не давала мені спокою і я нарікав, скільки влізе на поганюще повітря, мій опікун давав мені таку, для прикладу, сковородинську, майже, пораду:

— А ви, молодий чоловіче, не нарікайте на погоду, бо це вам анічогісінько не поможе. Не думайте, що Пан Біг буде робити для вас екстрапогоду, тільки для того, що ви вийшли з лікарні і вам важко пристосуватися до нормального життя. Він, Пан Біг, і без вас має доста мороки: з арабами, з і з жидами, і з американцями, що попалися до неволі бородатого Аятолли, а президент наймогутнішої в світі держави не знає, що з цим фантом зробити! Та якби я був на його місці...

Розуміється, мій опікун мав свій, готовий і детально розроблений плян визволення тегранських закладників, біда лише в тому, що він не квапився поділитися цим пляном з президентом Картером, але щодня викладав його мені, з усіми деталями.

Та ще й пригадую собі, що керівник „санаторії", доволі криво дивився на частенькі відвідини моїх гостей, зокрема „паньпирожниць" з Комітету будови церкви, які, спасибі їм, час-від-часу підхарчовували мене смачними варениками, „збагаченими" маслом і сметаною...

А ви, молодий чоловіче, — остерігав мене, — самі скоро змінитесь у вареник або пиріжок, такі'сте, нівроку, зробилися круглий та рум'яний!

І, як на біду, саме в той час прийшов мене відвідати мій добрий друг і наш славний скульптор, Михась Черешньовський, та й ще приніс під пашиною китичку перших, весняних квіток!

— Вибач, Івасю, став зразу виправдуватись, — що я тебе обдаровую такими бідними квіточками, а це тому, що в барі „Діброва" пішла така фальшива, як тепер бачу, пропаганда, що ти дуже мізерно й нещасно виглядаєш... То я собі й погадав: навіщо купувати дорогі квіти якійсь мізероті?.. Якби я був знав, що ти...тьфу-тьфу, на вроки, такий файний і заокруглений, то я приніс би тобі такі ружі, як їх дістала вчора в Мистецькому Клюбі, пані Марта Кокольська за свій красний спів!

— А попробуйте, пане маестро, — сказав мій опікун, — пощупати його, то ви однієї кісточки в нього не намацаєте — такий зробився тучний! А це ж недобре для його серця! То я зараз таки завтра попрошу доктора Гноя, щоб поставив його на загострену дієту!

На щастя, через два-три дні я опинився у Філядельфії, і так загострена дієта якось мене оминула.

Ікер

„ВКРАДЕНЕ В НАС ПРАВО НА ЖИТТЯ ІНДИВІДУАЛЬНЕ І НАРОДНЕ"

— ЗАЯВЛЯЄ С. КИРИЧЕНКО У ЗВЕРНЕННІ ДО МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

(1)

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Нижче подаємо повний текст звернення Світлани Кириченко, дружини Юрія Бадзя, до Міжнародної асоціяції юристів, Міжнародної амнестії, ПЕН-клюбу і Генріха Белля з проханням стати в обороні її мужа.

„У травні 1979 року я вже зверталася до людей доброї волі з приводу арешту мого чоловіка — Юрія Бадзя. Дякую всім, хто відгукнувся на це звернення. Тепер позаду суд, попереду — 12 років таборів і заслання. Термін престижевий. Ним можна пишатися. Він свідчить не стільки про обсяг скоєного, скільки про невідступність людини від своїх ідей, свого слова — ще не сказаного, ще ніким не почутого, і тим не менше страшного для її суддів. 12 років позбавлення волі за незакінчений рукопис, за аналіз теорії і практики радянського соціялізму, проведений з позиції наукової соціялістичної ідеї. Можливо, в тому й полягає „особлива небезпечність", що з цих позицій, що міт розвінчується зсередини.

Під час слідства рукопис „Право жити" не був підданий науковій експертизі. Призначений судом адвокат фактично не зміг ознайомитися з ним, оскільки почав вивчати багатомовну справу за три робочих дні до суду. Про початок суду не було повідомлено нікого, я випадково довідалася, зайшовши до приміщення Київського міського суду. На процесі, де Ю. Бадзьо широко викладав зміст роботи, доводячи наукову обґрунтованість її концепції та достовірність фактичної основи, не було жодного представника т. зв. „науково-гуманітарного" київського світу. (Призначений як „глядач" на перший день суду — 19 грудня 1979 р. — партійний функціонер Інституту літератури В. Шубравський не досидів навіть до кінця першого засідання). Наступного дня в новій партії „глядачів" уже не було навіть таких „представників". Жодному із свідків, у тому числі синові, не дозволили залишитися в залі після свідчень. Жодного з друзів і знайомих Ю. Бадзя не допустили навіть до судового коридору, в кілька рядів перекритого міліцією й цивільними. Понад двогодинне останнє слово підсудного вислухала тільки чергова, запущена до залу бриґада „таємничих незнайомців" непевного віку і звання. Тим самим на всіх етапах слідства і суду були старанно приховані від стороннього вуха і ока як сама робота, так і слово про неї її автора.

Про зміст судового процесу я фактично майже нічого не знаю. Мене не пустили навіть на читання вироку! Три дні я простояла в коридорі, спостерігаючи цинічну процедуру „відкритого" суду. „Чого ви все стоїте біля нас? Пішли б подихати свіжим повітрям", — говорив мені один із цивільних, що постійно патрулювали у вузькому коридорчику, який веде до „залу" — маленької тісної кімнатки, в якій заледве вміщується 17-18 чоловік. Коли глядачі виходили звідти, їх одразу брали в тісне кільце цивілі — аби ніхто сторонній не міг затесатися. — „Хочу подивитися, що таке ваші відкриті суди". „Ну, дивіться, дивіться", — великодушно дозволяв він. Коли мене викликали як свідка і я, зайшовши до залу, обернулася до чоловіка, — одразу підвівся конвой — шестеро солдат — щільно оточивши лаву підсудних, і так стояли до кінця мого перебування в залі. Я попросила суддю В. І. Усатенка перед допитом відповісти мені, який це процес — відкритий, чи закритий. Відчувши, що з цим свідком можуть бути ускладнення, суддя вирішив шквальною психічною атакою негайно зламати „опір". Він явно хотів продемонструвати свою майстерність наганяти страх на обрану жертву. Він „знищував" мене сардонічною гримасою-посмішкою, різким уїдливим тоном. Я сказала, що взагалі не скажу ні слова, якщо зі мною так розмовлятимуть. „На вашому місці я б подумав про те, чим загрожує ваша відмова підсудному!" — „Думаю", — відповіла я, — що суд враховує особу і дії підсудного, а не поведінку його родини". „Радянський суд враховує оточення, яке впливало на формування злочину". Все ж я знову повторила своє питання. „Суддя вам відповідає — суд відкритий! Подивіться в зал і ви переконаєтесь у цьому!" Я перебігла поглядом втомлені обличчя знеможених від задухи „глядачів". — „Подивившись у зал, а головне — простоявши всі ці дні у коридорі, я переконалася, що суд над моїм чоловіком закритий. На такому суді я відмовляюся давати покази як свідок. Прошу записати до протоколу мотивування моєї відмови". — „Це вже ми будемо вирішувати, що записувати до протоколу. Ви вільні, вийдіть із залу!" — „Тепер я вже маю право залишитися в залі" — „Я вас позбавляю цього права!" — „Чому?" — „Тому, що ви відмовилися давати покази! Вивести її з залу!" Мене оточив конвой. „Не треба, я сама вийду". Вже біля самих дверей я побачила в щілину між солдатами бліде, стривожене обличчя чоловіка. Як потім я довідалася, мотивування моєї відмови до протоколу не записали.

Тільки в загальних рисах знаю я й зміст звинувачувального висновку. Коли мені переказали його, я подумала, що вигадники цього шедевра, оформленого в „юридичному стилі", цілком могли б конкурувати з визнаними майстрами літератури „абсурду". Перший його пункт каже (повторюю, я не цитую, лише переказую текст): „З метою ослаблення і підриву радянської влади (це загальна шапка для всіх пунктів — С.К.) виготовив і розповсюдив антирадянський наклепницький документ — пояснення партійним зборам у вересні 1965 р.".

Ніхто і ніколи не бачив цього документа (це підтвердили і свідки звинувачення). Нема його і в справі. Є лише запис виступу в протоколі партійних зборів, де його (виступ) кваліфікують як „ідейно незрілий" (через 14 років стає „антирадянським"!), І є покази тільки підсудного: на вимогу зборів пояснити свою поведінку в кінотеатрі „Україна" 4.9.65 р. він виступав і зачитав пояснення.

У тому самому дусі кафкіянського „Процесу" витримано й пункт звинувачування, який говорить про виготовлення антирадянського документу — І варіянту роботи „Право жити". Злодії, що викрали цей рукопис, не призналися до крадіжки.

(Продовження буде)

6-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

6-ий Український Фестиваль відбудеться

в суботу, 31-го травня 1980 року
в Ґарден Стейт Артс Центрі, Голмдел, Ню Джерзі

Наш Фестиваль має подвійне завдання: перше — заманіфестувати наше українське походження і нашу Українську культурну спадщину у вільному світі; друге — зібрати конечні фонди для культурної діяльности Мистецького Центру Ню Джерзі. Ці фонди уможливлять Центрові і на майбутнє улаштовувати безплатні культурні програми для дітвори, старшого громадянства, военних інвалідів, сліпих, тощо.

Комітет підготував чудову програму, в якій візьмуть участь найкращі українські таланти. Визначні ансамблі виступлять на сцені, як також у пополудневій програмі.

Комітет звертається до Вас з проханням стати патроном (спонзором) цієї імпрези. Ваша участь як патрона в цій барвистій святочній програмі дасть Вам не тільки змогу подивляти цю надзвичайну програму, але також задоволення з того, що Ви уможливили оглядати культурні програми тим людям, які інакше не мали б такої змоги.

Після концерту, відбудеться прийняття в честь артистів, на яке ми патронів щиро запрошуємо.

За дальшими інформаціями просимо писати на адресу:

Ukrainian Festival Sponsors
P.O. Box 222 • Elizabeth, N.J. 07207
Зголошення принимаємо до **11-го травня.**

З пошаною,
ОКСАНА КУЗЬМАК, Голова Комітету Патронів

Відмовлено допомогу Сірим

Чікаго (О.П.). — Посилка допомоги родині Леоніда Сірого в Одесі після одного року без ніякого пояснення повернулася назад до Чікаго.

За ініціятивою учнів старших кляс і старанням учительки Дани Лень учні та учителі Школи українознавства при православному соборі св. Володимира хотіли допомогти родині Сірих в Одесі. Вони зібрали 320 дол. та переслали посилку. Після довгого очікування вістки від Сірих, замість радісної новини прийшло розчарування — посилку повернено без жадних пояснень.

З огляду на неможливість допомогти родині Сірих, згадані фонди рішено передати на потреби організацій, які заступаються за права та добре ім'я українського народу, а саме: 150 дол. на Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи, 85 дол. на „Смолоскип" і 85 дол. на Лігу Проти зneславлення Українського Імени.

Відзначатимуть 30-річчя УВАН

Ню Йорк, Н. Й. — В суботу, 17-го травня ц.р., тут в приміщеннях Українського Інституту Америки при 2 Схід 79-та вулиця відбудеться урочисте відзначення 30-ліття Української Вільної Академії Наук у ЗСА. У першій частині програми, яка розпічнеться о год. 1-ій по полудні будуть прочитані такі доповіді: Омелян Пріцак — „Що таке історія України?", Юрій Шевельов — „Із спостережень над творами Г. Сковороди", Ярослав Білинський — „Українська Гельсінкська Група". Керівником цієї частини буде Олег Федишин, а сесію відкриє Ярослав Білинський.

У другій частині Василь Омельченко виголосить доповідь на тему: „30 років праці Академії" і будуть зачитані привітання.

Від 4-ої години по полудні розпічнеться мистецька частина з участю Ліни Белюц (художнє читання) і Юліяни Єсінчук (фортепіян). Від 4:30 до 7-ої години вечора буде товариська зустріч з перекускою. Вступ: 10 долярів від особи, пенсіонери 5.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Микола Неділко — великий маляр і гарна людина

„Пристань" — олія Миколи Неділка

На недавній посмертній виставці Миколи Неділка (половина червня 1980), у розмовах між відвідувачами можна було почути від одного дуже доброго знавця образотворчого мистецтва: „Так, ми мали в цій галерії ОМУА (Об'єднання мистців українців Америки) багато добрих, гарних виставок, — тут ми бачили багато-багато образів бездоганних з погляду малярської техніки і цікавого сюжету, ми бачили багато добрих, дуже добрих мистців із закінченою високою фаховою освітою. Але ця виставка особлива: в цих образах видніє душа мистця, „це образи мальовані кистю з душею".

Можна у відповіді тому критикові пригадати, що багато інших мистців також вкладали свою душу в своє мистецьке ремесло.

Проте в отому твердженні, що образи Миколи Неділка — це його душа — безумовно зерно правди. Щобільше: коли в образах мистців-малярів яскріше видніє психіка творця, як у літературних творах вдача письменника, то мистецькі твори Миколи Неділка — це віддзеркалення їхнього автора. Неділко не одинокий, який не потребує підписуватися під своїми образами: всі великі мистці, які створюють свій власний стиль, залишають свою візитову карточку у тому стилі. Зокрема, стиль Миколи Неділка такий особливий, такий тільки йому одному притаманний, що ні один образ Неділка не потребує його підпису.

Микола Неділко — кольорист. Але він інший від інших кольористів — навіть великих мистців — і коли я спитав згадуваного на виступі критика, чим властиво мінливі кольорами образи Неділка такі цікаві, він відповів без вагання: „Бо в цих образах, крім кольорів, техніки і таланту є ще душа..."

Образи Неділка — ніжні, делікатні, чудові гармонією барв і навіяні специфічним чаром. Коли погодитися, що в тих образах віддзеркалена душа Неділка — то Неділко був справді — делікатний, несміливий, непорадний, але з вийнятковим почуттям естетики, гармонії і гумору і мав теж щирість, яка роззброювала. Він признавав, що ніщо його у світі не цікавить і на нічому „не розуміється" — за вийнятком малярства, але водночас, вкладаючи всю душу в свій образ, переставав цікавитися ним з хвилиною, як його намалював. Оповідав на відкритті посмертної виставки Миколи Неділки д-р Я. Падох, яку він мав пригоду з Неділком ще у Львові, як там під час Другої світової війни появився Микола Неділко. Сказав йому раз Неділко: „Тягне мене поїхати на Покуття на Гуцульщину. Але треба мені полотна, фарби і грошей на хліб і молоко. Знайшлися добрі люди, які подбали для Неділка за полотно, фарби і кошти хліба й молока. За місяць явився Неділко „Я мав чудові ферії. Страшенне вдячний. Намалював 40 образів, — вони ваші, бо ви вможливили мені намалювати їх..." Очевидно, жертводавці тих образів не взяли, але воно характеристичне для скромности і безпосередньої щирости та щедрости творця, який не мав у кишені грошей ні на полотно, ні фарби ні на хліб і молоко, бо це був його ввесь харч.

Тому кругло 40 років стрінув автора цих рядків на 2-ій Евеню у Ню Йорку покійний скульптор Сергій Литвиненко, тодішній голова Об'єднання мистців українців і голова ЛМКлюбу. „Ходіть зі мною, це недалеко, — приїхав один маляр з Аргентини, очі вам розбігаються, як побачите.

І побачите цікаву людину" Сергій Литвиненко казав повну правду. Зразу на перший погляд видно було, що ті розставлені без рам полотна під стінами і недбайливо покладені на горищі згортки — це діло великого мистця. А творець тих образів висловлювався про них найбільше легковажно — і це не була поза, це не була облуда, це не був гачок, щоби витягнути від відвідувача похвалу. Це була така проста, щира, безмежно скромна душа.

Колись колекціонери й музей будуть розпитувати за образами Миколи Неділка. І будуть дивуватися, чому він за життя був так мало відомий і так мало „популярний". Бо був ворогом реклями і самореклями, а був ще учнем великого Федора Кричевського, і працюючи серед найважчих умовин залишив по собі таки добру сотню — дві образів — архитворів. Образів, у яких є душа кольорів і душа мистця.

І. Кедрин

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ Нюарк-Ірвінґтон

впаштовує

КОНЦЕРТ в ПОШАНУ ЇХ СВЯТОСТИ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА І

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

о. ТАРАС ЛОНЧИНА — Святочне слово; Хор „ДУМКА" — Ню Йорк, диригент С. КОМІРНИЙ, фортепіяновий супровід Е. ПАЛІЙ; МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЙЧУК — сопрано; Л. КРУШЕЛЬНИЦЬКА — рецитація; ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ — фортепіян; В. ТРИТЯК — віольончеля, фортепіяновий супровід — Т. БОГДАНСЬКА.

Вступ 5.00 дол. від особи.

Субота, 17-го травня 1980 року, год. 7-ма веч.
Заля УНДому, 140 Проспект Авеню, Ірвінґтон, Н. Дж.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
пошукує
студентів на вищих роках коледжу і ґрадуантів

НА ВИШКІЛ як продавців Братського життьового забезпечення

Добра платня і всі бенефіти.
Звертатись до:
Іван О. Флис, тел.: (201) 451-2200

ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ
РАДІОТЕЛЕПЕРЕДАЧА РОМАНА МАРИНОВИЧА
Субота, 10 травня 1980 р., год. 8:30 веч.
Український Народний Дім
140 Проспект Авеню, ІРВІНҐТОН, Н. Дж.

ТЕЛЕВІЗІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ

Програма у виконанні
ШКОЛИ ПРОФ. ВОЛОДИМИРА ОСЕРЕДЧУКА
Грає першорядна оркестра
„Дніпро" О. Строцького
Вступ $6.00 для старших, $3.00 для молоді
Дохід на фонд Української Телевізійної Програми

Українська Православна Церква — Христова Громада
СВЯТОЇ ПОКРОВИ
буде відзначати

30-ти ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ СВОГО ІСНУВАННЯ
та
10-ти ЛІТТЯ ПЕРЕБУВАННЯ В НОВІЙ ЦЕРКВІ І НОВИХ ПРИМІЩЕННЯХ САУТФІЛД/ДЕТРОЙТ, Міч.

11-го травня 1980 року

Ювілейні святкування очолить Його Блаженство Блаженніший Митрополит МСТИСЛАВ — Первоієрарх Української Православної Церкви в США та Голова Собору Української Автокефальної Православної Церкви в Европі, Південній Америці і Австралії.

11-го травня 1980 року, неділя: 9:30 рано — ЗУСТРІЧ БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА з Організаціями, Сестрицтвом та всіма Вірними.

10-та год. рано — АРХИЄРЕЙСЬКА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ, яку відслужить Його Блаженство, Блаженніший Митрополит МСТИСЛАВ в асисті Духовенства та Протодіякона Володимира Поліщука.

Після Богослуження відбудеться **СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ,** в церковній залі, з мистецькою програмою, в якій беруть участь: оперовий співак — тенор ПЕТРО МЕЛЬНИШИН; АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ під мистецьким керівництвом інж. ПЕТРА КИТАСТОГО; ДИТЯЧИЙ ХОР Школи Українознавства при ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВИ; ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА під керівництвом МОТРІ МАКАР-ФЕДІРКО.

Святковий Комітет звертається до всього Українського Громадянства Метрополії і околиць Детройту загостити до нас та спільно провести наші Святкування. Надіємось на підтримку.

Залишаємось з любов'ю у Христі:

отець настоятель Катедри Св. Покрови, Саутфілд, Міч. — **НЕСТОР СТОЛЯРЧУК**
Голова Парафіяльної Ради — **ФЕДІР ФЕДОРЕНКО**
Культосвітній Референт — **НАТАЛКА НОСЕНКО**

ВЕЛИКИЙ З'ЇЗД
КОЛ. ПРОФЕСОРІВ І УЧЕНИЦЬ
ГІМНАЗІЇ СС. ВАСИЛІЯНОК у Львові
відбудеться
7-8 червня 1980 року
на „СОЮЗІВЦІ"
З МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ, БЕНКЕТОМ, ЗАБАВОЮ та ВИГРАШЕЮ ЦІННИХ КАРТИН НАШИХ МИСТЦІВ.

Сердечно запрошуємо до участи не тільки Професорів та Учениць, але і б. Учениць та Учеників середніх шкіл Львова з Родинами та Приятелями, яких радо привітаємо на нашому З'їзді.

Товаришок, які не одержали наших запрошень, прохаємо зголоситись на адресу: С. БЕРНАДИН, 104 E. Aster Rd., Wildwood Crest, N.J. 08260, тел.: 1-609-522-7467, як рівнож просимо замовляти вже кімнати на Союзівці на число телефону: 914-626-5641, або писати: SOYUZIVKA — UNA Estate, Kerhonkson, N.Y. 12446.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого МУЖА
бл. п.
ПАВЛА ПОЛІЩУКА
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в середу, 14-го травня 1980 р., о год. 8-ій ранку, в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.;
в неділю, 18-го травня 1980 р., о год. 10-ій ранку в церкві Успення Матері Божої, Фінікс, Арізона.

Про молитви за спокій душі Покійного просить —
дружина **РОЗАЛІЯ**

Отець Прелат Д-р Степан Кнап і Парафіяльний Комітет
Української Католицької церкви
св. Константина в Міннеаполісі, Мінн.
запрошують усіх Парафіян і Приятелів на

УРОЧИСТИЙ АКТ СПАЛЕННЯ ДОКУМЕНТУ (МОРТҐЕДЖУ)

з нагоди сплачення парафіяльного боргу
в неділю, 18-го травня 1980 року

ПРОГРАМА:

Год. 10:00 рано — **БЛАГОДАРСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА,** яку відслужить о. Прелат ВАСИЛЬ БІЛИНСЬКИЙ, Адміністратор Епархії, св. о. Николая в Чікаґо.

Год. 12:30 по пол. — **Святковий Бенкет** в шкільній авдиторії, в пошану ФУНДАТОРІВ І ДОБРОДІЇВ Церкви.

о. Прелат Д-р СТЕПАН КНАП, парох
І ПАРАФІЯЛЬНИЙ КОМІТЕТ

ПОВІДОМЛЕННЯ-ЗАПРОШЕННЯ

Подаємо до відома Українського Громадянства, що з дозволу Його Високопреосвященнішого Митрополита Мирослава Любачівського та з ініціятиви та дозволу Впреп. о. Митрата Володимира Білинського, пароха церкви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.

18-го травня 1980 року
прибуде до цієї Церкви
із своїм Духовенством Преосвященний
Владика ПЕТРО єп. Січеславський
який у сослуженні Духовенства відправить о год. 11-ій
АРХИЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ
в часі якої піднесе
до сану архимандрита о. Ігумена ПАВЛА (Ямняка)
По Службі Божій відбудеться
СОБОРНА ПАНАХИДА

за помордованих Митрополитів, Архиєпископів, Єпископів, Духовенство та Вірних: Митрополита Мученика Василя Липківського, Митрополита Слугу Божого Андрея Шептицького та всіх Ісповідників Христової Віри в Україні.

На цю ІСТОРИЧНУ ЦЕРЕМОНІЮ запрошуємо Громадян обох віровизнань, представників усіх Організацій, Пресу, організації Молоді.

По відправах відбудеться УРОЧИСТА ТРАПЕЗА в ШКІЛЬНІЙ ЗАЛІ.

НАСТОЯТЕЛЬ Свято-Покровської Церкви в Кліфтоні

Ім'я та прізвище ....

Прийме участь у трапезі осіб ....

Відповідь надіслати найпізніше до 9-го травня 1980 р. Відтинок відтяти й переслати на адресу: Mr. Wasyl Lenyk, 67 Newark Avenue, Wayne, N.J. 07470.

---

†

В глибокому смутку ділимося з нашими Рідними, Приятелями та Знайомими болючою вісткою, що в четвер, 1-го травня 1980 року, відійшла у Вічність

наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.
ВОЛОДИМИРА РІПЕЦЬКА

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 2-го травня 1980 р., о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Литвина в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН — в суботу, 3-го травня 1980 р., з похоронного заведення Литвина до церкви св. І. Хрестителя, о год. 11:30 ранку, а відтак на український православний цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
муж — СТЕПАН
дочка — ЯРУСЯ
внуки:
ІГОР
РАДУНЯ з мужем і дітьми
НЕСТОР з дружиною і дітьми
синова — ІРИНА
сестрінниці:
ОРИСЯ СКОЧДОПОЛЬ
І УЛЯНА ГРИНЬ з мужем і дітьми
Ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Неділя, 18-го травня 1980 року
год. 3;30 по пол.
в залі
"Orchestra Hall"
3711 Woodward Avenue ■ Detroit, Mich.

Український Хор „ТРЕМБІТА", Детройт — *влаштовує*

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ
В ЧЕСТЬ КОМПОЗИТОРА **С. ЛЮДКЕВИЧА** ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ЙОГО СТО-ЛІТТЯ

В програмі:
Жіночий і Мішаний Хори „ТРЕМБІТА"
Виступ скрипаля-віртуоза Ю. МАЗУРКЕВИЧА
Доповідь ОКСАНИ БРИЗГУН-СОКОЛИК

Загальні збори 371-го Відділу УНСоюзу в Ірвінґтоні

Дня 29-го березня у залі УНДому в Ірвінгтоні, Н. Дж., відбулись річні загальні збори 371-го Відділу „Запорізька Січ". Збори відкрила голова Відділу Стефанія Стеців, привітавши присутніх, і запросила вшанувати пам'ять померлих членів. Вона подала порядок нарад, який прийнято. Відтак голова перевела вибір президії, до якої увійшли: мгр Володимир Гнатик — голова та Леся Назарук — секретар.

Відчитаний секретарем Ю. Баранюком протокол з попередніх річних зборів без поправок одноголосно прийнято. З черги приступлено до звітів управи й контрольної комісії. Звітуючи, голова Стефанія Стеців заявила, що в минулому році Відділ придбав 15 нових членів, так то стан членства на 31 грудня 1979 року був такий: старших - 272 осіб і 73 особи молоді, разом 365 членів. Голова була в контакті зі секретарем і полагоджувала всі справи, зв'язані з Відділом. Вона заступала 371 Відділ на бенкеті ОУН з касиром Лесею Назарук і секретарем Юліяном Баранюком. Відділ є членом місцевого УККА і платить Національний податок. Кінчаючи звіт, голова дякувала управі і контрольній комісії за співпрацю і бажала секретареві Ю. Баранюкові дальших нових членів, щоб наш Відділ з другого місця зайняв перше місце між 22-ма Відділами Нюаркської Округи.

Фінансовий секретар Ю. Баранюк поінформував про загальну працю у Відділі. Він зібрав за звітний рік 19,126.31 долярів членських вкладок, які точно висилав щомісяця до УНСоюзу. Була гармонійна співпраця поміж усіма членами управи й контрольної комісії.

Касир Леся Назарук, звітувавши, подала стан каси Відділу за минулий рік. Вона була в контакті з секретарем, полагоджуючи справи Відділу, якому час від часу допомагала в збірці членських вкладок.

По звітах управи забрав голос інж. Богдан Мак і сказав, що управа дійсно працювала добре, а секретареві Ю. Баранюкові належиться признання за його віддану працю. Михайло Кіндрачук і мгр Володимир Гнатик піддержали заяву інж. Б. Мака, що безумовно признання секретареві Ю. Баранюкові належиться, що всі присутні підтримали оплесками.

В дискусії над звітами брали слово інж. Богдан Мак, мгр Михайло Кіндрачук, мгр Володимир Гнатик Антін Феденишин, Іван Тарнавський і Ірена Литвин. На всі питання відносно забезпечення грамот, щодо віку та термінів важности, а також ради забезпеченевих кляс і т.д. дав вичерпні відповіді секр. Ю. Баранюк.

По запитах і відповідях голова контрольної комісії Антін Фединишин заявив, що все є в найкращому порядку і дав внесок з признанням уділити абсолюторію уступаючій управі. Члени контрольної комісії Мирон Дереш і Юрій Литвин підтримали цей внесок.

Секретар Юліян Баранюк розповів що до 371 Відділу належить довголітня членка ще з перед Першої світової війни Катерина Вовк, яка давно вписала цілу свою родину до УНСоюзу включно з внуками, за яких заплатила згори вкладки на всі роки. Загальні збори вислали їй привіт з признанням, як одній з найкращих членів УНСоюзу.

Секретар Баранюк також привітав присутнього на зборах голову Пассейської Округи Івана Хомка.

Приступлено до вибору управи на біжучий рік, що її переобрано в такому складі: Стефанія Стеців — голова, Володимир Шпирка — заступник голови, Леся Назарук — касир, Юліян Баранюк — фінансовий секретар. Контрольна комісія: Антін Фединишин — голова, Мирон Дереш і Юрій Литвин — члени.

Закриваючи збори, голова С. Стеців подякувала мгрові Володимирові Гнатикові за взірцеве переведення річних зборів, як також подякувала присутнім за вибір і довір'я та візвала до посиленої праці для добра Українського Народного Союзу, а тим самим і для добра українського поселення в Америці.

ТОП Міннесоти на допомогу „Правозахисний Мадрид"

Відкликаючись на звернення Української Гельсінкської Групи у справі акції „Правозахисний Мадрид", Товариство Одумівських Приятелів Міннесоти перевело збірку між своїми членами та прихильниками з метою допомоги цій преважливій акції. Цьому також сприяв приїзд Надії Світличної до Міннесоти, яка під час зустрічі з громадою лишила надзвичайно приємне враження не тільки про себе, а також і про інших членів Правозахисного Руху, що перебувають на Україні, засланні та на еміграції. Акція збірки складалася з двох частин: на потреби Гельсінкської Групи і на одноразовий гонорар Надії Світличній. При цьому також закликаємо наших друзів „топівців" і всіх, кому не байдужа доля нашої Батьківщини, перевести збіркову акцію у місцевостях свого перебування на підтримку акції „Правозахисний Мадрид", яку започаткувало Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи. Для організації такої акції слід творити комітети чи товариства підтримки „Правозахисному Мадридові". Уважаємо, що під цю пору це найважливіша акція допомоги воюючій Україні. Представництво Української Гельсінкської Групи на чолі з ген. Петром Григоренком не лише мають уповноваження з України, а також авторитет і відповідні кваліфікації репрезентувати Україну на вищезгаданім інтернаціональнім форумі. Допоможімо їм! Створімо для цього міцну моральну і матеріяльну базу.

Нижче подаємо список жертводавців, зібрану дотепер суму грошей і куди їх призначено:

Володимир Лисий — $250.00. По $100.00: Філія ОДУМ'у Міннесоти, Юрій Чарнецький і Анатолій Лисий. Федір Гайовий — $65.00. По $60.00: Іван Бугаєнко і Олександер Полець. Олекса Булавицький — $55.00. По $50.00: Анатолій Лютаревич і Олександер Гуща. По $40.00: Валентина Полець і Оля Ярмулович. Микола Яр — $35.00 По $30.00: Михайло Ковалевський і Віктор Багмет. По $25.00: Еля Вовк і Оксана Колесніченко. Оля Амброзяк — $20.00; Володимир Вовк — $15.00; Митро Танасічук $10.00. Разом 1,160.00 дол.

9-го грудня 1979 р. передано Надії Світличній гонорар 300 дол. 10-го січня ц.р. переслано на конто Української Гельсінкської Групи 200 дол. 25- го березня переслано на конто Української Гельсінкської Групи 660 дол. Разом переслано 1,160.00 дол.

Два члени ТОП'у, Володимир Колесніченко і Андрій Дідик, переслали свої пожертви по 100.00 дол. безпосередньо. Збірка продовжується.

Федір Гайовий

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАДІ ГОРПИНА, членка УНС Відд. 130 св. Володимира в Ню Йорку, померла 25 січня 1980 р. на 88-му р. життя. Нар. 1891 р. в Україні; членкою УНС стала у 1938 р. Залишила у смутку дочку Стеллу і сина Петра. Похорон відбувся 28 січня 1980 р. на цвинтарі св. Івана в Ню Йорку (Квінс).

Вічна Їй Пам'ять!
Джордж Юрків, секр.

ДАТА: ------

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА The UKRAINIAN WEEKLY

Передплата: річно для членів УНС $5.00; для нечленів $8.00
піврічно $3.00; $5.00

Прошу зарахувати мене до передплатників The Ukrainian Weekly

Ім'я і прізвище ------------------------------

Address No Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділ ...... Я не є членом УНС ☐

Залучую (чеком ☐, грошовим переказом ☐) мою річну ☐ (піврічну ☐) передплату.

Передплата $ ------
Пресовий Фонд $ ------

ДОПОВІДЬ ПРОФ. М.КУЧЕРА В НТША

Ню Йорк, Н. Й. — Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА — філологічна секція влаштовує в суботу, 3-го травня ц. р., о год. 4-ій по полудні в приміщенні НТШ при 302 Захід 13-та вулиця — конференцію з доповіддю проф. Михайла Кучера на тему: „Несамовиті переклади Шевченка на російську мову". Після доповіді дискусія.